

וכעל ב ופיעת מוזהר ויהי למים למים סוחד
נעז אל כעל ס

שתח ב ולא עתה ולא שוחד לבדו גם נכח
מיצד בית ס

וכל המאים ב על סו לא ידרכו וכל המאים
מדיצבי ירושלם ס

וכעת מותה ותברכה חננות
עליה אל תראו כבודות
ולא ענתה ול אשתה לפה
ותקרא לנער אכבוד כי
לאמר גלה כבוד מושאל
אלה לקח ארון האלויים
ואל חמיהו אשה ותאמר
גלה כבוד מושאל כי
גלקח ארון האלויים

ופלשתים לקחו את ארון
האלויים ונבאחו מאבן
הער אשדודיה ויקחו
פלשתים את ארון
האלויים ונבאו אתו בות
דגון ויצעו אתו אצל דגון
וישכמו אשדודים מפחת
והנה דגון נפל לפעו ארצה
לפע ארון ויהו ויקחו את
דגון וישבו אתו למקומו
וישכמו בכקר מפחרת
והנה דגון נפל לפעו ארצה
לפע ארון ויהו ויאשי
דגון ושתובבותו כי
כרתות אל המפתו הק
דגון נשאר עליו עליו
לא ידרכו כהנו דגון וכל
הבאוס בית דגון על מפתו

דגון באשדוד ער היום
הזה
ותכבדו יחודה אלה אשדודים
וישמשו וך אתם בעפלים
את אשדוד ואת גבולות
וראו אנשואשדוד כי
כונאמו לאושב ארון
אלהו ושראל עמעו כי
קשתה דו עליו ועל דגון
אלה ונבאו שלחו ויאספו
את כל סרני פלשתים
אלהם ויאמרו מהנעשה
לארון אלהו ושראל כי
ויאמרו בות סכ ארון אלהו
ישאל חלבו את ארון
אלהו ושראל

ויהי אחרת סכבו אתו
ותעו ודי יתו בער מהומה
גדולה מאד וך את אנשו
הער מקטו וער גדול
וישתרו לחם עפלים כי
וישלחו את ארון האלויים
עקרו ויהו כבוא ארון
האלויים עקרו ויעקו
העקרנים לאמר הסכו
אלו את ארון אלהו כי
ישאל להמותע ואת
עמרו שלחו ויאספו

את כל סרני פלשתים כי
ויאמרו שלחו את ארון
אלהו ושראל וישב כי
למקומו ול אמות אתו
ואת עמי כחיתתה מחומת
מות בכל הער כבדה מאד
וד האלויים שם ויהאנשום
אשר לאמתו חכני בעפלים
ותעל שועתה ערוה שמים
ויהו ארון ויהו כשרה
פלשתים שכעה חר שום
ויקר או פלשתים לבחנים
ולקסמים לאמר מהנעשה
לארון יהוה הורענו כמה
נשלחנו למקומו
ויאמרו אסמ שלחום
את ארון אלהו ושראל
אלת שלחו אתו ויקסם
השבת שובו לו אשם או
תרפאו ונדר עלכם למח לא
תסורו מכם ויאמרו מה
האשם אשר נשוב לו
ויאמרו מספר סרני פלשתים
חמש עפלי וחב חמש
עכברו וחב כר מגפה אחת
לכלם ולסרניכם ועשיתם
עלמו עפליכם ועלמו כי
עכברכם חמש חותם את

ויסבו ג ויחדאו אל בני דו את ארון ממשכן
יהוה ס

ואת עמי ד ולא ימנו אתו לחמיתע ואת עמי
ינאצו ואת עמי ידרכו ס

וישלחו ד וסמיעונו עקרו בחבלים לבשר וחבירו ס
וכל אוריתא דכות ב מא וישלחו חאגשים ס

אל כל בית ישראל ב ויאמר שמואל ממנו
ותצא אש

ויצמו ג מל ומלו כל בני ישראל ויזכרו
ויקומו כל איש חיל דדבריו הימים

המקומות ב מל וחלי נדוי שנה ונמי צדוק
לכס נאם יהודה

קמת יערים ועלו את ארון
יהוה ויבאו אתו אל בית
אבנעבב עשה ואת אלעזר
בנו קדש של שמר את ארון
יהוה

ויהי מיום שבתה ארון
בקרית יערים וירבו הימים
ומתו עשרים שנה ויגזו
כל בית ישראל אחרי יחזק
ויאמר שמואל
אל כל בית ישראל לאמר
אסביל לבבכם אתם
שבתם אל יהוה הסירו את
אלהי זרתי מתוככם
והישתחו ותחלעו לבבכם
אל יהוה ועשהו לבו
ויגד אתכם מיד פלשתים
והסירו זבובי ישראל את
הבעשים ואתה עשית
ויעבדו את יהוה לבני

ויאמר שמואל קבצו את
כל ישראל המצפתה
והתפלל בעצבים אל יהוה
והקבצו המצפתה וישאבו
מט וישפכו לפני יהוה
ויעלו בזהם ההוא ויאמרו
שם חטאנו ליהוה וישפט

שמואל את בני ישראל
במצפתה וישמעו כל שבתם
מהתקבצו בני ישראל
המצפתה ועלו סרני
פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל
ויראו מפני פלשתים
ויאמרו בני ישראל אל
שמואל אל תחר שבמנו
מיעקאל יהוה אלהינו
וישענו מיד פלשתים
ויקח שמואל טלה חלב
אחד ויעלה עלה בליל
ליהוה ויעק שמואל
אל יהוה בעד ישראל
ויעשהו יהוה ויהי שמואל
מעלה קעולה ופלשתים
נגשו למלחמה בישראל
וירעם יהוה בקול גדול
ביום ההוא וישלחו כל שבתם
ויהמסו ויגפו לפני ישראל
ויצאו אשתי ישראל כנז
המצפתה וישאבו את
פלשתים ויבטעו מחת
לבונתם וקח שמואל
אבן אחת וישם בין המצפה
ובין השני ויקרא את שמה
אבן העד ויאמר עד הנה

שכנו יהוה ויבטעו חפל שבתם
ולא יספו עוד לבוא בגבור
ישראל ותהו נד יהוה
בפלשתים כל ימי שמואל
ותשכנה העמים אשר
לקחו פלשתים מאת ישראל
לישראל מעקרון עדנת
ואת גבולו הצד לישראל
מיד פלשתים והיו שלום
בין ישראל ובין האמרי
וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חייו ויהי מידו כמנושע
בשנה וסבב מת אלהי הגל
והמצפתה וישפט את ישראל
את כל המקומות האלה
ותשבתו הדממה כי שם
ביטו שם שפט אתו שר
ישראל ובדשם מוכח
ליהוה
והיו כי אשרוקו שמואל
ושם אדבנו שפטו
לישראל ויהי שם בנו
הבכור ואלו שם בישעו
אבנה שפטו כבאר שבע
ולא הלו בניו ברחובו
אחר הכצעוקו שחר
ויטו משפט
והתקבצו כל זקני ישראל

סבב וסבב ד וחלי נדוי שנה סבב אל רוח הים
וסבב וסבב וצא אלהי מלך גדול

ויקרא את שמה ב אבן העד ויקרא

דבנו ב ויאמר שמואל אסט עם דישו חזל
ויאז ויבנו מכל ישראל דסף

ויבקשתי ב' וחס ויבקשתי וליא נמצא וישב
במלתי על ידו

בלבס ט' אשר נע אליו ששע אל למען תכס את בית ישראל וליא ועקו אליו ויבדלו אלפי ויהיה אל
יאמרו בלבס אחיו בלבס חיבס ויבוא גם את העלמי ככל הטוב ב' עשה אונס לנו ועשיתם לנו

אלבתי ישראל

קדאמר יהוה אל הוי ישראל
אנכי העלתי את ישראל
ממצרים ועל אתבס ממ
מצרים ומל כל המלכות
הלחעס אתבס ואתם היט
מאסתם את אל היכס אשר
הוא מצאנוע לבס מכל
רעותיכס וצרותיכס יא
ותאמר לו מלך תשים
עליו ועתה התרצו לפני
יהוה לשבטכם ואלפיכם
ויקרב שמואל את כל
שבטי ישראל וילכו
שבט בנימין ויקחו את
שבט בנימין למשפחתו
ותלכו משפחת המטרי
ותלכו שאל בן קיש
ויבקש חוולא נמצא
וישאל עוד ביהוה הבא
עוד הלם איש
ויאמר יהוה המד הוא
נבא אל הכלם וירצו
ויקחהו משם ומתנעב
בנוח העם ותגה מכל העם
מ שבמועלה ויאמר
שמואל אל כל העם
יהי אתם אשר בחר בו

יהוה כראון בלחיו בכל
העם וכל העם ויאמרו
יהוה מלך
וידבר שמואל אל העם
את משפט המלכה וכתב
בספר ונח לפני ויהוה יא
השלח שמואל את כל
העם איש לביתו וגם
שאל הקד לכה ובעתה
ותלכו עמו חחול אשר
נעאל חוס בלבס וכני
בלעל אמון מהו טענ
וחיביו וליא חביו ולי
מנחה ויהי כמחרישו
ועל נחש העמוני וחועל
וביש גלעד ויאמרו כל
אנשו ובוש אל נחש ברת
לנו כרותנו עבדך ויאמר
אלוהים נחש העמוני יא
בזאת אכרת לכם בנקור
לכם כל עוונותי ושמתי
חרפה על כל ישראל יא
ויאמרו אליו זקנו וביש
הרף לנו שבעת ומים יא
ונשלח חמל אכיס בכל
גבול ישראל ואס און
מישוע אתנו ויצאנו אלך

ונבאו חמל אכיס גבעת
שאל והיברו הדברים כאנע
ועס וישאו כל העם את
קולם ויבכו ויהי שאל
בא אחרי ובקרו מהו שרה
ויאמר שאל מהו לעם
ובכו וספרו לו את הדבר
אנשו ומש ונתקח הנה
אלהים על שאל ב' שמע
את הדברים האלה ויהי
אפוא אדיו וקח עמו בקר
וניתח הנה שלח כל המל
ישראל ביד חמל אכיס יא
לאמר אשר איננו יצא אחרי
שאל ואחר שמואל כד
ועשה לבקרו ויפל פחד
יהוה עליו עמו ויצא באיש
אחר ויפקדם בבוק ויהי
בני ישראל שלטמאות
אלף ואיש חותה שלש
אלף ויאמרו למל אכיס
הבאים כה תאמרו לאיש
וביש גלעד מחר תהיה
לכם תשועה כחם וישמש
ונבאו חמל אכיס ויגידו
לאנשו ובישו ושמחו ויאמרו
אנשו ובישו מחר נצא אלכם
ועשיתם לנו ככל חפצנו בעמכם

הראיכם ג אשר בחר בו יהוה האיש העלה
כי שאל בן המלצה

על שאל ה' ונבא חמל אכיס ויבסו ויבכו
המלצה ויבכו חמל אכיס ויבסו ויבכו
העו חמל אכיס ויבסו ויבכו

וישמחו ג קמני ויעזו לאנשי ויבסו ויבכו
כל העם ויבכו ביום החורג

שמואל כי לא יטש יהודה צד עמו
גמלים כי לא יטש יהודה עמו

ויורא וירא ג מל כל ארצות ויקרא שמואל איידי שאג ס וכל כתיב דכות בר דז חד וירא ויט
ויחטטט ו יודל ג חס בלשנ אר אשר הגדל כחריפו ויגדלו הגדל ישועות נ

וכאבותיכם גם עתה חתנצבו
ויראו את חזקך הגדול הויה
אשר יהוה עשה לעיניכם
הלוא קצור חטום חמוס
אקרא אליהוה ויתן קלות
ומטרוד עוראו כרענתם
רבה אשר עשותם בענין
יהוה לשאול לכם מלך
ויקרא שמואל אל
יהוה ויתן יהוה קלת ומטר
ביום ההוא ויורא כל העם
מאד את יהוה ואת שמואל
ויאמרו כל העם אל
שמואל התפלל בעד
עבדך אליהוה אלהיך
ואל נמות כיוספט על
כל חטאתינו רעם לשאול
לנו מלך ויאמר שמואל
אלה עם אלתנו או אתם
עשותם את כל חרעה
וזאת אה אל תסדרו
מאחרי יהוה ועבדתם
את יהוה בכל לבבכם
ולא תסדרו כפי אחרו התחו
אשר לאו עליו ולא
יעלו כותחו חמה כי
לאוט שיהוה את עמו
בעבור שמו הגדול בו

הוא יהוה לעשות אתכם
לו לעם גם אנכי חלול לה
למחטא ליהוה מחדל
להתפלל בעדכם וחורית
אתכם בדרך הטובה
והישרה אלהיך או את
יהוה ועבדתם אתו באמת
בכל לבבכם כיראו את
אשר הגדל עמכם ואם
הרעתו עונם אתם גם
מלבכם תספדו

כושנה שאול במלכו
ושתושעם מלך על
ישראל ויבחרלו שאול
שלשת אלפים מישואל
ויהיו עם שאול אלפים
במכמ שוכחד בית אל
ואלף חייו עם חנתו כנגעת
בעמון ויתר העם שלח
איש לאהלו ויחזקו חנתו
אתנעוב פלשתים אשר
כנגעו שמע פלשתים
ושאול תקעב שופר בכל
הארץ לאמר ושמעו
העברוס וכלי ישראל
שמעו לאמר הבה שאול
אתנעוב פלשתים וגם

נבא שישאל בלשתים
היגעו דעם אחרו שאול
הגלגל ופלשתים נאספו
להלחם עם ישראל
שלשים אלה רכבו ששת
אלפים פלשתים עם כחול
אשר על שפת חנם לרב
ויעלו ויחטו כמכמש כי
קדמת בית און ואיש
ישראל ראוי ער לוכי
נגש העם ותחבאו העם
במערות ובהחוסים ובסלעים
ובצרחים ובברות ובערות
עברו את החרון ארץ
וגלעד ושאול ערנו
בגלגל וכל העם חרדו
אחרו ויחלו שבעת ימי
ומים למועד אשר שמואל
ולא בא שמואל חלגל
ונפץ העם מעליו ויאמר
שאול הגשו אלן העלה
והשלמוס ויעל העלה
ויהי ככלתו להעלות כי
העלה והנה שמואל בא
והצא שאול לקראתו
לבדו ויאמר שמואל
מה עשית ויאמר שאול
מיד אותי כותפץ העם

ולא בא ג ולא בא שמואל ולא בא בכי
ולא בא עליוס

הרע ה ג בישון ובריון טבין ואם חרע תרע חליו חרע למדי חרע וכל חרע לאיש מזה בכל עת ס
וחי וחרע חרעוטי כחבר הגדול חור ג חרעוטי וס עמדי ויאמר חרעוטי ג קרני מחול לא יבין
ועם לא וחרדו כ

ולאנעלה אליהם ואם כזה
יאמרו על עלנו ועל יען
כיתנעם יהיה בעטנו ויהלעו
האות והגדו שעה הם אל
מעבד כל שתים ויאמרו
פל שתים חנה עבדו ויאמ
מזה חרים אשר התחבאו
שם ויענו אנשו המעבה
אתו ועתו אתנשא כליו
ויאמרו עלו אלנו ונודיעה
אתכם דבר
ויאמרו ועתו אלנשא כליו
עלה אחרו כותנעם יהיה
ברושך אלנו על ונתו על
נדוועל בגליו ונשא כליו
אחרו ופלו לפני ונתו
ונשא כליו כמותת אחרו
ותחו המכה חר אשנה אשר
הכה ונתו ונשא כליו
בעשלים איש ככח עי
מענו צמד שרדה ונתו
חרלה כמחנה שרדו וכל
העם המעבדו משחותי
חרונוס המה ותדמ הארץ
ותחו לחרדת אלהים
וראו הצפוס לשאול
בגבעת בנימו ונתה החמו
עמו וילך ויהלם

ב

ב
מוסדות

ל

ל

ב

ל

ל

ל

ל

ל

ל
ר
א
פ

ח

י

ב

ל

ל

ל

י

ס

ויאמר שאול לעם אשר
אתו פקדו ויאמר מן חלה
מעבדו ופקדו ונתה את
ונתו ונשא כליו ויאמר
שאול לאתיה העשה
ארוו האלהים כר חלה
ארוו האלהים כיום החוה
ובני ישראל ויהיו ער דבר
שאול אלה הכה ונתה חמו
אשר כמחנה כל שתים
ויהלך חלה ורב

י

י

ח
ט

י

ח

ב

י

ח

ב

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

וחמל חנה עברה את בית
אחיה וישב אל נפש
ביום החוה ונאל שאול
אתה עם לאמר אחר
האיש אשר לאכל לחם
ען הערבו וקמתו מאיבי
ולאטעם כל העם לחם
וכל הארץ בארבע
והחלה בש עלפני השרה
וכנא העם אלה הערו חנה
הלך דבשו ואת משוניה
אלפיו כחזר אנו עם את
השבעה ונתו לאשמע
בכשבע אכל את העם
וישלה את קצה המטה
אשר כחזר ושב אל אותה
בועבת החיבתו ושב ויהו
אליפו ותר אנה עמיה ויעו
איש מה עם ויאמר השבע
השבע אכל את העם
לאמר אחרו האיש אשר
לאכל לחם חמוס ויעשה
ויאמר ונתו עבר אבי את
הארץ ונתו אבי ארו ועני
ביום עמיתו מעט הקשה
אף לו לא אכל אכל
חמוס העם משלל איביו
אשר מצאני שתד לא

י

י

ח
ט

י

ח

ב

י

ח

ב

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

ב
מל

בגש ד ואת ישראל ואיש ישראל ויהיה ויהיה ויענה
אורו ג ב חס וחדו על מדו ב ב ד ויענה

אל פת ג ואין משוגדו וישב וידו בלאה להשיבה
מחעה ב ויהיו להכות וישו איש ט

ורבין ג וכימנהו וסחמה בלשונם בלשונם
לעשרים ב ותחי המכה ויבא אתי ט

עבדו ב' לזכר עבדו ויעו שאל את עבדו
זוהי ועבדו ועלו *

קדש ליהוה

עמו ועם שאל סד ויסרחו
שאל מעמו וישמחו לו שור
אלף ויצא ופלא לפני העם
ויהו דוד לכל דרכו
משכיל ויהוה עמו וירא
שאל אשר הוא משכיל
מאד ויגד מפניו לכל ישראל
ויהוה אלהי את דוד כו
הוא ויצא ופלא לפני העם:

וילמד שאל אל דוד הנה
כתי הגדול לה מרב אתה אתו
לך לאשה אה יהוה לו לבו
חיל וזה חס מלחמות יהוה
ושאל אמר אל תהו ויהו
בוותהו ויבן יד פלשתים
וילמד דוד אל שאל
מי אנכי ומי חיו משפחת
אבי בישאל כי אהיה חתן
למלך ויהוה בעתת את
מרב פת שאל לדוד והוא
נתנה לעדריו אל המולדתי
לאשה ותאהב מכל פת
שאל את דוד ויעזר שאל
וישר הדבר בעיניו ויאמר
שאל אתננה ליהוה ויהוה
למוקשותיהו ויבן יד פלשתים
ויגמר שאל אל דוד בשמים

ט
מל
וכל
כתי
כות
ב' ב'
א

א"ב ג' חס ויהו שאל איב את דוד כחוב לאיב
צעל ריעו ובעל ימיו את חגיב *

לא ומכר

ותנתו כי חס ויהו שאל
את עבדו דכיו אל דוד ל
בלט לאמר הנה חפץ בך
הפלד וכל עבדו אהבו
ועתה התחתו במלדיו חס
עבד שאל באונ דוד
אתה ברס האלה ויאמר
דוד הנקלה בעיניכם חס
התחתו במלדו ואנכי איש
רשון קלה יהוה עבדו י
שאל לו לאמר כהברס
האלה דבר דוד ויאמר
שאל כה תאמר לו דוד איך
חפץ למלך במחר מי במאה
ער לית פלשתים להנקס
באו כי המלד ושאל חשב
להפיל את דוד ביד פלשתים
ועזר עבדו לדוד את
הברסם אל הושר הדבר
בעיני דוד להתחתו במלד
ולא מלאו חמס ויקס דוד
ויהוה הוא ואנשו ויהו
בפלשתים מאתם איש
תבא דוד את ער לתיהם
וימלאום למלך להתנתן
במלד ויהוה שאל את
מיכל בתו לאשה
וירא שאל הירע כי

לא ב' מל בפיכ כי לוי טוהד חסמעד כי
לא ומכר יצא חסג לך *

יהוה עסדו ומכל פת
שאל אהבתה ויאמר
שאל לו אמר דוד עוד
ויהו שאל איב את דוד
כל חמס:
ויעזר שאל פלשתים ויהו
מרו צאתם שכל דוד מכל
עבד שאל ויגד שמו
מאד ויהו שאל
אלותו ביואל כל עבדו
להמת אנדוד ויהוה
בו שאל חפץ ביד מאד
ונגד חסותו לדוד לאמו
מבקש שאל אבו
להמתק ועתה חשמר
נא בכד וישבת כסתר
וחבאת ואני אצא עשות
לדוד איב בשרה אשר אתה
שסווא אדבר באלאם
וראתי מה והעדתי לך
ויהוה ויהוה בידו
טוב אל שאל אבו ויאמר
אלו אל חסא חמלך בעיני
בדוד כי לוא חטא לדוד
מעשו טוב לך מאד וישם
את נפשו בנפ ויהו את
הפלשתים ועשיהוה
תשועה גדולה לך וישאל

מן דאשה דסיפורה עד ויהו בכלתו לדבר אל שאל ונענו בר מ' ב' יהונתן עבדים מעיניו נ' ויהו
ככלתו עד סופה דסיפורה דכזותהו ויהונתן בר מ' ח' ויהונתן ויהו שאל נ' דדכו ה' חס וליא הלכו בעני
ויהו דוד אפי יהוה חקר ויחילו דרכו חז אלה *

אהבוך ג' וכל עבדיו אהבוך מישרים אהבוך
עליו עלמות אהבוך *

ופקחם מכה גדולה וישע
 הוד אתי שכי קעלה:
 ויהי פכרה אבותי בך
 אחימלך אל הוד קעלה
 אפוד נרד ביה ויעל לשאל
 כובא הוד קעלה ויאמר
 שאול נפר אתו אל הים
 ביהו בני נסגר לבוא בעד
 הלתים וברוח וישמע
 שאול את כל העם כי
 לפלחמה לרדת קעלה
 לעור אל הוד ואל אנשיו
 וירע הוד כי עליו שאול
 מחרוש הדיעה ויאמר
 אל אביתך חפזו חגישה
 האפוד: ויאמר
 הוד ויחזה אלו וישר אל
 שמע שמע עבדך כי
 מבקש שאול לבוא אל
 קעלה לשחת לעור
 כעבור חוסרני בעל
 קעלה ביהו חרד שאול
 באשר שמע עבדך ויחז
 אלו וישר אל הגר נא
 לעבדך ויאמר ויחז
 וירי ויאמר הוד
 חוסרני בעל קעלה אתי
 ואת אנשיו ביד שאול

ויאמר ויהודי סגור:
 ויקם הוד ויאנשו
 כישמאות איש ויעאו
 מקעלה ויתח לבו באשר
 יתח לבו לשאל הוד
 כי נמלט הוד מקעלה ויחז
 לעאתו וישב הוד במדבר
 במצודות וישב בחדר במדבר
 ויהי ויבקש חור שאול לכל
 חממים ול אנתנו אל הים
 ביהו וימא הוד כי יצא
 שאול לבקש את נפשו
 והוד במדבר ויהי בחרושה
 ויקם ויחזנו ביה
 שאול וילך אל הוד חרשה
 ויחזק אתהו באלקוים
 ויאמר אלו אל תירא כי
 לא תמצא לי שאול
 אבו ואתה תמלך על ישראל
 ואנכי אחזק לך למשנה
 וגם שאול אכי ודע כי
 ויכרתו שניהם ברית לפני
 ויהוד וישב הוד בחרושה
 ויחזנו חלק לביתו
 ויעל ופוס אל שאול
 הגביעה לאמר הלוואי
 הוד מסתתר עמנו במצודות
 בחרושה בגביעה החבולה

אשר מימיו הישומונו עתה
 לכל אותנפשי חמלה כי
 לרדת רד ולגו הסגר ביד
 חמלה ויאמר שאול כי
 ברוכים אתם לחנה כי
 חמלתם עלי לבוא חמנו
 עוד ודעו וראו את מקומו
 אשר תחיה רגלו ביראחו
 שם כי אמר אלו ערום י
 וערם הוא ויראו וירעו מפל
 המחבאים אשר ויתחבא
 שסן שבתם אלו אל נכחו
 ויחזקו אתכם ויחז אס
 וישנו בארץ וחפשתו אתו
 בכל אלו ויחזקו ויקומו
 וילכו ויפח לפני שאול
 והוד ויאנשו במדבר מעו
 בערבה אל ימיו הישומונו
 וילך שאול ויאנשו לבקש
 ומגדל הוד ויחז חסלע
 וישב במדבר מעו וישמע
 שאול ויחזק אחר הוד
 מדבר מעו וילך שאול
 מעד חזר מזה ויחז ויאנשו
 מעד חזר מזה ויחז הוד
 נחפו ללכת מפני שאול
 וישאו ויאנשו עטרים
 אל הוד ואל אנשיו לתפוש

ויחזק ה' וסימנחון חרשה חרש אנו המיעודות
את המלוא עשר * וכל דמך לאדברה זכור *

עבדך * וסימנחון חוסרני ועשית חסד ולי אני ויאמר אחימען כי אתה הכדלתם גם מזדים למח חרעונו *
וכל אנתו זכור ככין זכור ביה מן חד טוב עשית עם עבדך * מסתתר * ויעל זכור ויבאו חממים *
אבו אתה ככור חממים *

ומלאך בא אל שאול לאמר
מהרה ולכה מפפסטו פלשתים
על הארץ וישב שאול כי
מדה אחת רוד ויהי כי
לקראת פלשתים על כן
קראו למקום ההוא סלע
המחלקות ועל רוד משם
וישב במצודת עזרה
ויהי כאשר שב י
שואל מאחורו פלשתים
ועריל לאמר הנה דוד
במדבר עזרה
ומקח שאול שלשת
אלפים איש סבחר מכל
ישראל ויהי לבקש את
דוד ואנשיו על פני עירו
הועלוס ס אל גדות
הצאו על הרקל ושם מענה
תבא שאול לחסד את דודו
ודוד ואנשיו מרפתו המענה
וישב סו אמרו אנשיו רוד
אלו הנה היום אשר אמר
יהוה אלוהי הנה אנכי נתו
את אויבך בידך ועשית
לוי כאשר וטב בעיניך ומקם
דוד ויכרת את פגם המענה
אשר ל שאול בלבו ויהי
אחריו ויבן לביתו ויהי

על אשר ברת את פגם אשר
ל שאול ויאמר לאנשיו
חלילה לנו מהוה אם י
אעשה את הדבר הזה כי
לאדני למשוח יהוה לשוח
והו כי כו משוח יהוה הוא
וישם ערוך את אנשיו
בדברום ואתנם לקום
אל שאול וישאול קם
מחמעה וילך בדרך
ומקם דוד אחרי כן
ויצא מו חמעה ויקרא
אחרו שאול לאמן אדני
חמלה ופסט שאול אחורו
ומקם דוד אפוס ארצה
וישתחו
ויהי ל שאול למת שמע
את דברו אכס לאמר הנה
דוד מבקש רעתך הנה
היום הוה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה חסו חסו כיו
במענה ואמר להרע ותוס
עלך ויאמר לא אשר חסו
בארני כו משוח יהוה הוא
ואכו ראח גם ראח את פגם
מעילך בידו כו בכרתי את
פגם מעילך ורא חרתיך
דע ורא חסו או ביד רעה

ופשעו לא חטאתו לך י
ואתה צדה את נפשו כי
לקחתה וישפט יהוה ביני
וביך ונקמני יהוה ממך
ויהי לא תקח בך באשר
יאמר משל הקדמני כי
מך שעס יצא רשע ויהי
לא תקח בך אחרי מו
ויצא מלך ישראל אחר
מו אתה דוד אחרו בלב
מת אחרו פרעש אחר
ויהי יהוה לזון וישפט ביני
וביך ויהי אחר את דוד
וישפט מידך

ויהי ככלות דוד לדבר את
חבריו ס אלה אל שאול
ויאמר שאול הקללה
בע דוד וישא שאול קלו
ובניו ויאמר אל דוד צדק
אתה מפני כי אתה גמלתני
חטובה ואני גמלתך כי
חרעתו את חנות היום את
אשר עשיתה אתי טובה
את אשר סגרני ויהוה בידך
ולא חרעתני ומי מצא אש
את אביו ושלחו בדרך כי
טובה יהוה ושלם כד טובה

51

ומלאך בא אל שאול לאמר
מה רחוקה מפשטו פלשתים
על הארץ וישב שאול כי
מדה אחת רוד ויהי כי
לקראת פלשתים על כן
קראו למקום ההוא סלע
המחלקות ועל רוד משם
וישב במצודת עזרה
ויהי כאשר שב י
שאל מאחורו פלשתים
וערול לאמר הנה רוד
במדבר עזרה
ומה שאול שלשת
אלפים איש שחר מכל
ישראל ויהי לבקש את
רוד ואנשיו על פני עזרה
הועלוס ס אל גדות
הצאו על הרקל ושם מענה
תבא שאול לחסך את רגלו
ורוד ואנשיו מרפתו המענה
וישבו ס אמרו אנשיו רוד
אלו הנה היום אשר אמר
יהוה אלוהי הנה אנכי נתו
את אויבך בידך ועשית
לבי אשר וטב בעיני ומקם
רוד וכתת את פנה מעל
אשרל שאול בלבו ויהי
אחריו וכן לבדוד אתו

על אשר ברת את פנה אשר
לשאול ויאמר לאנשיו
חללה לי מהוה אם כי
אעשה את הדבר הזה כי
לאדני למשוח יהוה לשוח
והו כי משוח יהוה הוא
וישם ערוך את אנשיו
בדברום ואתנם לקום
אל שאול וישאל קם
מה מעשה וילך בדרך
ומקם רוד אחרי כן
ויצא מן המערה ויקרא
אחר שאול לאמן אדני
חמלה ופס שאול אחריו
ומקם רוד אפוס ארצה
וישתחו ויאמר
הוה לשאול למת שמע
את דברי אכס לאמר הנה
רוד מבקש רעתך הנה
היום הוה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה חסם כירי
במערה ואמר להרע ותוס
עלך ויאמר לא אשר לחוה
בארני כי משוח יהוה הוא
ואכי ראח גם ראח את פנה
מעלך בירי כי בכרתי את
פנה מעלך ורא הרעתך
דע ורא חס או בירי רעה

ופשעו לא חטאתו לך י
ואתה צדה את נפשו כי
לקחתה וישפט יהוה ביני
וביך ונקמני יהוה ממך
ויהי לא תקח בך באשר
יאמר משל הקדמני כי
מך שעס יצא רשע ויהי
לא תקח בך אחריו מי
וצא מלך ישראל אחר
מי אתה רוק אחרו בלב
מת אחרו פרעש אחר
ויהו יהוה לידן וישפט ביני
וביך ורא אורב את ריב
וישפט ממך י

ויהו ככלות הוד לבר את
חברים ס אלה אל שאול
ויאמר שאול הקללה
בע רוד וישא שאול קלו
ונכרו ויאמר אל רוד צדק
אתה ממני כי אתה גמלתני
חטובה ואני גמלתך כי
הרעתו את חנות היום את
אשר עשיתך אתי טובה
את אשר סגרני ויהו בידך
ולא חדנתני ומי מצא אש
את אביו ושלחו בדרך כי
טובה יהוה ושל למך טובה

הלכות ההלכות ב מל ההלכות להגיד כי
אנוני לולך הלכות ב

וידע ו מל מקוץ כי אמרתי מי חוות הכל ואנכי היודע ועוד דרך ידוקים ומתמקם ש אמר כל שעור
נעמי אמר לעת כי אמר כל יודע מבין ס וכל תרי עשרה ודבר ימי ומשלי וזחלת דכוי ב מ ג חס ס

אלוהיך לקחתך לו לאשה י
ותקם ותשתחו אפוס ארעה
ותאמר הנה אמתך לשפחה
לרחץ רגל עבדו ארני
ותמחד ותקם אכני לונתכ
על החמור חמ שנערתות
ההלכות להגיד ותלך כי
אחרים לאכו דוד ותחלו
לאשה ואת אחונעם לקח
דוד מזרע אל ותחונעם
שתיהו לו לנשים
ושאל נתן את מיכל
בתו אשת דוד לפלטובו
ליש אשר מגדוס ותבאו
הנפוס אל שאול הגבעתה
לאמר הלווא דוד מסתתר
בגבעת החכילה על פני
הישמון תקם שאול וחדל
אל מרדכי ואתו שלשת
אלפים איש בחוריו ושרא
לבקש את דוד במדברי
והנחיתו שאול בגבעת
החכילה אשר על פני
הישמון על הדרך ודוד
ישב במדבר וירא פניבא
שאול אחריו המה ברה
וישלח דוד מרגלים וידע
כיבא שאול אל גבון ותקם

דוד וכתב אל המקום אשר
הנה שם שאול וירא דוד
את המקום אשר שכבשם
שאול ואת בניו בונת שור
עבאו ושאול שכב במעל
ודעם חעם סכוכתו ויען
דוד ויאמר אל אחומלך
החתנו אל אבי שובו צדוה
אחיו ואכל לאמר מן דוד
אתו אל שאול אלהי המנה
ויאמר אבישו אני ארד
עמך וכתב דוד ו אבישו
אלה עם ללה וחנה שאול
שכב ישו במעל וחנותו
מעוכת בארץ מר אשתו
ואבנרוה עם שכבים סכוכתו
ויאמר אבישו
אל דוד סגר אלהים חיוס
את אוכך במדך ועתה י
אכנו נא בחנית ובארץ
פעם אחת ולא אשנה לו
ויאמר דוד אל אבישו אל
תשחותהו כי מי שחתתו
במשנה הנה הנקת
ויאמר דוד חויהנה כי אם
יהיה נפני אומו ונבואמת
או כבלחמה ירד ונספה

הלילה לומתחנה משלה
דוד במשוח ונתנה ועתה קח
נא את החנית אשר מראשתו
ואת צפחת המים ונלכה לען
ויקח דוד את החנית ואת
צפחת המים מראשתו
שאול וילכו להס ואמר דוד
ואנו חודע ואנו מקוץ כי
כלם שנים כי תרדמת ונתה
נפלה עליהם וימערך דוד
העבר וימערך על ראש
החד מרחק רב המקום
בני חסיו קרא דוד אל
העם ואל אבנר בן נר
לאמר הלווא תענה אבנר
ויען אבנר ויאמר מראשתה
קקאת אל המלך
ויאמר דוד אל אבנר הלווא
איש אתה ומי כמלך בשרא
ולמה לא שמרת אל אונך
המלך ככתב אחר חעם
לה שחות את המלך אונך
לא טוב הדבר הזה אשר
עשית חויהנה מ בנימות
אתם אשר לא שמרתם
על ארעכם על משוח ונתה
ועתה ראה אתה מי שחתתו

לא ב ראי פסוק בסוף לא טוב הדבר
לא טוב הדבר ס

על ראש החד וינכתי ויעבר דוד וישלח אליו
שד חמשים ימא תורת הביית אלף אחי ס

ועד ארץ ב בואך טוהר ועל ארץ מעריב
ויחי חייך לבל המלכות

היו רעאלת ב חס ו יושב דוד עם אכיש
ויהיו לדוד בעם

הכחמית ב וישב דוד עם אכיש ואלה היו
בני דוד אשר נולד לו

ותגלו מקום באחת ער
חשדה ואשבה שם ולמח
ישב עבדך בעיר הממלכה
עמך ויתדו אכיש ביחס
חיה ואת צקלג לבו חיתה
צקלג למלכו יהודה עד
חיים חיה

והיו מספר חיים אשר
ישב דוד בשרה פלשתים
ומים וארבעה חדשים ועל
דוד ואנשיו חפשו אל
הגשור והגרזו והעמלחו
במחנה ושבות הארץ אשר
מעלם בואה שורה ועד
ארץ מצרים והפך דוד
את הארץ ולא יחנה איש
ואיש ולקח צאן ובקר
וחמרים וגמלים ובגדים
וישב ובא אל אכיש והאמר
אכיש אל פשתם חיים
והאמר דוד על נגב יהודה
ועל נגב יהודה אליו ואל
נגב הקניזי ואיש ואיש
לא יחנה דוד להביא גת
לאמר פועלו עליו לאמר
כה עשה דוד וכח משפטו
כל חיים אשר ישב בשרה
פלשתים והאמן אכיש

במשווח יהודה ויהנה כאשר
גלה נפשו חיים חיה בעני
בזתקלג נפשו בעני יהודה
ויצני מכל צרה

והאמר שאול אל דוד ברה
אתה בעי דוד גם עשה תעש
תעשה וגם וכל תוכל ויהי
דוד לדודו ושאול שכ
למקומו

והאמר דוד אל לבו עתה
אספק חיים אחד ביד שאול
אולי טוב כי המלט אמר
אל ארץ פלשתים ונאש
ממני שאול לבקשני עוד
בכל גבור ושראל ונמלטתי
מידו וחס דוד ויעבר הוא
וששם אות איש אשר עמו
אל אכיש שבומ צד מלך
גת וישב דוד עם אכיש
בגת חיה ואנשיו איש ויביתו
דוד ושתו נשיו אחונעם
חיה עאלתו ובעל אשת
נבל חברה ליה ונצל שאול
בברכה דוד גת ולא חסר
עוד לבקשו

והאמר דוד אל אכיש
אסנא מצאתיך בעינוך

צפת חיים אשר מראשות
וכרש אל את קול דוד
והאמר קולך זה בעי דוד
והאמר דוד קול אדני חמלך
והאמר למחנה אדני רדף
אחרי עבדך במח עשותי
ומה ביה עתה ועתה ישמע
נא אדני חמלך את דברי עבדך
אסנא חסותך בו ירח
מחנה ואם פניו אדם אדם
חס לפני יהודה כתר שני חיים
מחסתפח בנחלת יהודה לאמר
דוד עבר אל חיים אחרים
ועתה אל תפול דמו ארצה
מנגד פני יהודה כח צא מלך
וישראל לבקש את פרעש
אחד כאשר ויהי חקרא
בחרים והאמר שאול חסאתי
שוכני דוד כי לא ארע
לך עוד תחת אשר נקרה
נפשו בעיך חיים חיה חנה
חס בלתי ואשעה חרבה מאד
ועו דוד והאמר חנה חנות
חמלך ויעבר אחר מחנעים
וחק חיה חיה ושוב לאיש
את צדקתו ואת אמנתו
אשר נתת ויהיה חיים בך
ולא אכיתו לשלח סרו

והגרזו קרי

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

דמי ב ועוד אל וכל דמי ארץ אל חכמי דמי
ויהו דמי אל ושב בשדית

משפטו ו ואיש ואיש ואיש על משפטו וישאנו יצא בקשו גז חזק ויהו בדין בחיך ונסל
יחיה ו והכח דוד ואיש ואיש אליו יחיה יצא נפשו חיה את נפשו ויהו ביום ההוא ויאב יהוה
לא יחיה רשע

כל לשון ישיבד על בד מ' ז' וימור חזו אל מושב חזו וישוב אל חמטה וידי דם וישני על
חיוסב אל כסא וישוב אל חמטה אל נוד כבד .

אפול ה' על ואשמו למוי והעז זה מלאך בז אדב אתאשו
למינא שניב בו אפול ושתד ואמר לי .

מחנה ישראל ותו יהוה ביד
פלושתים ממחר שאול ויפל
מלאקוניתו אדעה ויכא
מאד מדבר שמואל גם
פחל אנתו בו מלך אכל
לחס בל חוסו כלי קללה
ופכו אהאשה אל שאול
סותא בקיביל מאד ותאמר
אמיה ה' שמעה שפחתך
בקולך ואשים נפשי כפני
ראשמי לא תדבר יך אשר
יבדת אמר דעתה שמי עתה
גם אשה בקול שפחתך
ואשמע לפעך פת לחס
ואכול ויהי כבבך כיתתך
בין הים ויהי אומר לא
אכל ויפד עיבו עבד עמי
ודאשה וישמע לקלס
וקסמס ארץ וישב אל
חמטו ויל אשת עגל מבק
בבית חמטו ותובחתי
ותקח חמטו ויל שותפתי
מאת ותגש לפני שאול
ולקח עבדו ויכלו ויקמו
ותלבו בידו והוא
ויקבעו פלושתים אתכל
מחנתם אפקו וישאל

חניס בעש אשר במורעאל
וסרע פלושתים עברום
למאות ולאלפים ורוד
ואנשו עברום באחרונה
עמאבו שוין אמרו שרו
פלושתים מה העברום האלה
ויאמר אבי שאול שרו
פלושתים הלו אזה רוד
עבו שאול מלך ישראל
אשר היה אתו יזה ומיס או
יח שגסול אמצאתי בו
באומה מיוס נפלו ער
חיוס הנה
הקצו עליו שרו פלושתים
ויאמרו לו שרו פלושתים
חשב אתם איש וישב אל
מקומו אשר הפקדתו שם
ול ארד עמי במלחמה
ול אקויה לנו לשטן
במלחמה וכלה יתד צהוה
אל ארנו הלא בראשו
האנשים חקם קלוא זון
רוד אשר יעו לו במחלות
לאמר חכה שאול באפיו
ודוד ברבנות
ויקרא אביש אל
רוד ויאמר אליו חרותה
כישור אתה וטוב בעיני

מחנה ישראל ותו יהוה ביד
פלושתים ממחר שאול ויפל
מלאקוניתו אדעה ויכא
מאד מדבר שמואל גם
פחל אנתו בו מלך אכל
לחס בל חוסו כלי קללה
ופכו אהאשה אל שאול
סותא בקיביל מאד ותאמר
אמיה ה' שמעה שפחתך
בקולך ואשים נפשי כפני
ראשמי לא תדבר יך אשר
יבדת אמר דעתה שמי עתה
גם אשה בקול שפחתך
ואשמע לפעך פת לחס
ואכול ויהי כבבך כיתתך
בין הים ויהי אומר לא
אכל ויפד עיבו עבד עמי
ודאשה וישמע לקלס
וקסמס ארץ וישב אל
חמטו ויל אשת עגל מבק
בבית חמטו ותובחתי
ותקח חמטו ויל שותפתי
מאת ותגש לפני שאול
ולקח עבדו ויכלו ויקמו
ותלבו בידו והוא
ויקבעו פלושתים אתכל
מחנתם אפקו וישאל

בראשו ד' חלוא בראשו ויהי כשאני וחביו
ויקבלם רוד ונתניו ובראשו חדישום
חדישיכ .

מדואוין ה' ושמואל מה וימא ויאמר ויקם רוד
ער מעל חמטו כי משלמות .